

Jemně, beze spěchu

Automobily značky Rolls-Royce platí už desítky let za symbol vysokého společenského statusu, blahobytu a bohatství. A to jak ty staré, tak nové modely.

Na cestě hektickým pražským centrem. Pojedeme k těm věžím na horizontu, musíme si totiž nutně pohovořit s hradním pánem...

Majitele obyčejných aut kolem jsme přestali vnímat. Nereagujeme na ně, občas jen jemně přidáme.

Zrychlení není nijak dramatické. Nemohl bych s čistým svědomím napsat, že tento rolls má výkon „dostatečný“. Mnohé se změnilo u druhé série namontováním osmiválce 6,2 litru.

Stačí chvilka ve vybrané společnosti roll-se a mám pocit, že se Praha mění v Londýn a já intuitivně přestávám spěchat, uvolňuji napětí ze stresové doby a nechávám se hýčkat luxusem.

„Spiritu značky Rolls-Royce je, jmenovitě, rychlost při tichu, absence vibrací, tajemné proudění silné energie a nádherný živý organizmus jedinečného vzezření.“ Tak znělo v roce 1910 zadání, se kterým se tehdejší ředitel společnosti Rolls-Royce Motor Cars Claude Johnson obrátil na jistého sochaře jménem Charles Robinson Sykes. Chtěl po něm sošku na chladiče svých aut, bylo to tehdy moderní a lidé si zdobili svá auta vším možným. Sykes už měl vlastní zkušenosti, jednu ozdabu už navrhl pro svého přítele barona Montagu of Beaulieu. Za vzoru mu posloužila jeho milenka Eleanor Velasco Thorntonová. Sykes nápad ještě jednou využil a původní sošku (říkalo se jí Whisper) přetvořil do podoby, ve které se usadila na chladičích rolls-royceů, kde zůstala až do současnosti. Spirit of ecstasy se stal symbolem těchto jedinečných aut, spatřujeme v něm mnoho neuchopitelného, co ale spolehlivě formuje značku a naše vnímání.

Stojím u Vltavy a prohlížím si impozantní automobil o délce přes 5,4 metru, který v předjárním slunci zcela nenuceně počuje a předvádí svůj krémový lak v barvě slonové kosti. Vypadá královsky. Představený model má si-

ce nový lak, ale patina je patrná zejména na chromovaných částech, a to včetně sošky Emily. Nejdřív usedám na zadní sedadlo, abych vyzkoušel, co si užívala smetánka 50. let. O kvalitě jemné kůže netřeba nic psát, sedadla obejmou tělo jako luxusní pokojíček. Na šampaňské je k dispozici masivní dýhovaný stůl, ruku opírám o výklopnou opěrku a dívám se směrem na C-sloupek, kde se skrývá velmi krásné zrcadlo. „Můžeme vyrazit,“ pobízím majitele vozu. Člověk na tomto místě nechtěně zapomene na slušnost a chtěl by rozkazovat...

Rolls se rozjíždí sametově, nastartovaný motor, masivní, téměř pětilitrový šestiválec, není skoro vůbec slyšet, nevíbruje, je tichý

a jemný. Cítím decentní zhoupnutí karoserie v okamžiku, kdy čtyřstupňová automatika mění rychlost. Jsem zcela odříznut od okolí, z okénka pozoruji svět kolem, který se vzdálil, ani jeho hluk ke mně nedosáhne. Odhlučnění je příkladné, stejně jako práce podvozku na pražských dlažebních kostkách, kolejích a různých nerovnostech.

Jenže já to musím vyzkoušet i z pozice šoféra, i když se mi (asi kvůli bujným vlasům) nabízená řidičská čepice nevejde na hlavu. Vepředu panuje podobná atmosféra jako vzadu, nosní dírky nasávají vůni kůže, dřeva a zbytkové pachy událostí, které automobil za posledních šedesát let zažil. Je to tu trochu zajímavější – prostřední část palubní desky zdobí oválný přístrojový štít, poskytující šoferovi všechny potřebné informace, a také dobové rádio, které už v roce 1955 chytalo všechny dostupné vlnové délky. Dnes nechytá nic. Nejdřív startování – klíčkem zapnout zapalování, pak volič rychlostí nahoru a startér škytá. Motor chytá, podporuji jeho ochotu jemným přidáním plynu. Pravou rukou uvolním ruční brzdu, zařadím rychlost a pomalu pouštím tuhý pedál brzdy. Vůz se jemně rozjíždí... Po chvíli, kterou jsem strávil jízdou v centru města, musím konstatovat, že řidič rollsu měl celkem tvrdý chleba. Sice se nepotýkal s dnešním šíleným provozem, ale stejně – musel neustále korigovat archaické, nepřesné řízení, přemáhat odpor >

Znáte snad útulnější automobilový interiér? Věřte mi, že fotky nelžou a skutečnost je navíc voňavá a měkká.

Rádiu chybí knoflík a nehraje. Nevadí, jeho šum by stejně rušil dokonalý relax na palubě noblesního Angličana.

Klíčkem uprostřed se zapíná zapalování. Blinky jsem během projíždky nenašel, jsou úplně jinde...

Velký řadový šestiválec o objemu téměř pěti litrů vyniká naprosto hladkým, za jízdy téměř neslyšným chodem. A také spotřebou...

Rolls-Royce Silver Cloud (1955)

MOTOR

Vodou chlazený řadový šestiválec, motor s převodovkou v jednom bloku, blok z litiny, hlava válců hliníková, dynamicky vyvážená sedmkrát uložená kliková hřídel s vyvažovací hřídelí, rozvod ventilů OHV, dva ventily na válec, po dvou ventilových pružinách na ventil, boční výfukové ventily, dvojitá elektrická benzinová pumpa SU, olejová náplň 9 l, 16,9 l chladič kapaliny.

Vrtání × zdvih 95,3 × 114,3 mm

Zdvihový objem 4887 cm³

Kompresní poměr 6,1:1

Výkon 155 koní při 4000/min

Točivý moment neuvádí se

Příprava směsi dva karburátory SU HD6

Zapalování baterie a cívka

PŘENOS SÍLY

Čtyřstupňová automatická převodovka.

Spojka není

Zpřevodování neuvádí se

Hnaná náprava zadní

KAROSERIE/PODVOZEK

Svařovaný ocelový rám, tovární čtyřdvéřová karoserie typu sedan.

Přední zavěšení nezávislé, vinuté pružiny, torzní stabilizátor

Zadní zavěšení tuhá náprava, listová pera

Tlumiče hydraulické/hydraulické nastavitelné

Brzdy bubnové, hydraulické

Řízení se šnekem a kladkou

Kola ocelové disky s poklicemi, 15 palců

Pneumatiky 8,20 × 15

ROZMĚRY/HMOTNOST

Rozvor 3124 mm

Rozchod vpř./vzadu 1473/1473 mm

D × Š × V 5395 × 1892 × 1630 mm

Hmotnost 2032 kg

JÍZDNÍ VÝKONY/SPOTŘEBA

Zrychlení 0-97 km/h za 13,5 s (magazín Motor, 1956)

Nejvyšší rychlost 165,6 km/h (magazín Motor, 1956)

Spotřeba 19,5 l/100 km (magazín Motor, 1956)

OBDOBÍ VÝROBY/POČET KUSŮ

V letech 1955 až 1966 bylo v britském Crewe vyrobeno celkem 7372 automobilů Silver Cloud ve třech sériích. V rámci první série bylo v letech 1955 až 1958 stvořeno 2238 aut.

60 let

Rolls-Royce Silver Cloud, první kulatý poválečný model značky, slaví letos neméně kulaté výročí svého představení. O šarm ho zub času rozhodně nepřipravil...

Říká se,
že rolls-royce je
správný automobil
pro život. Má
všechno, co člověk
na úrovni potřebuje.
Co myslíte vy?

Slavný symbol přitažlivé ženy, který tolik charakterizuje značku Rolls-Royce. Druhý pár křídel vytváří oboustranně otevíratelná kapota.

brzdového pedálu a opatrně manévrovat s ohromnou karoserií, která se otočí nejméně na 13 metrech prostoru.

Odměnou je neustálá pozornost okolí, kterou bílý, „svatební“ rolls zaslouženě získává všude, kde se objeví. A také pocit nadřazenosti, opojný stav, ve kterém vám včerejší problémy připadají trapně malicherné, a vaše sebevědomí roste s každým ujetým kilometrem. Zvykl bych si...

Silver Cloud je typický reprezentant značky. Není tak jedinečný jako předválečné modely, ale z laického pohledu má v sobě přesně to, co člověk od rollsu čeká. A navíc, ve své době byl značně revoluční, tedy pokud lze takové slovo ve spojení s konzervativní britskou značkou použít. Jeho předchůdce, Silver Dawn, první poválečný rolls, měl ještě dost hranatou, zastarale působící karoserii – ačkoliv jí nechyběla elegance. Kdežto Silver Cloud z roku 1955 byl úplně jiný, moderní. Byl milníkem společnosti, designové práce, vývoj a testování trvaly dlouhé čtyři roky, než byl připraven převzít žezlo od svého předchůdce. Výsledkem intenzivních prací byl nový vůz s delším a nižším šasi, upraveným motorem (se dvěma pořádnými karburátory) a prostornějším, vylepšeným interiérem. Zásadně se proměnila karoserie, oblité linie z pera J. P. Blatcheyho se výrazně vzdálily od hranatě pojatého předchůdce. Úpravy na podvozku, brzdách a řízení výrazně vylepšily jízdní kvality cloudu. Šlo o první rolls s vlastní tovární karoserií. Jak už to tak tehdy bývalo, vůz se prodával zároveň také jako Bentley S1. Jelikož ja-

..... Akce

2. ROČNÍK SETKÁNÍ VOZŮ ROLLS-ROYCE A BENTLEY

Pokud chcete vidět automobilovou noblesu na kolech, máte jedinečnou příležitost: v sobotu 23. 5. 2015 se koná druhé setkání vozů Rolls-Royce a Bentley, které pořádá český Rolls-Royce & Bentley Club ČR ve spolupráci s městskou částí Praha-Dubč. Setkání proběhne od 10 hodin dopoledne v areálu Panské zahrady v Dubči, u Dubečské tvrze. Kromě bohatého programu je připravena i sekce pro majitele klasických automobilů jiných značek, kteří jsou na akci také vítáni. Vstupné činí 100 Kč.

ko základ stále sloužil svařovaný rám, rolls dával šasi k dispozici pro výrobu zakázkových karoserií; sedany či hardtop kupé vycházející z továrního vozu vyráběl například H. J. Mulliner, ale vznikaly i dvou- a čtyřveřové kabriolety (například Hooper) a raritní estate.

První sérii Cloudu nahradila v roce 1958 modernizovaná verze. Zatímco vnější změny byly minimální, pod kapotu se nastěhoval

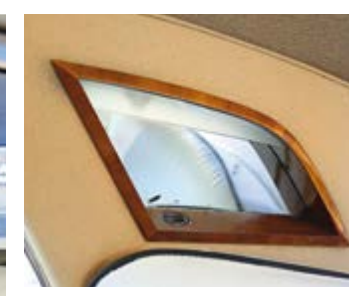
nový osmiválec. Ten prémiovému automobilu konečně dodal důstojnou dynamiku, která byla ale dle mnohých vykoupena hrubším chodem osmiválce, který negativně ovlivnil vnitřní komfort. Z celkových 2417 kusů vyjelo několik set se zakázkovými karoseriemi. V roce 1963 přišla třetí, finální série, která je na první pohled snadno rozeznatelná dle čtveřice světlometů v oválných rámečcích. Tento model se chlubil nově vymodelovaným interiérem a doznal řady úprav, které eliminovaly některé neduhy předchozích verzí. Do roku 1966 přišlo vyrobeno 2044 kusů (včetně více než 300 zakázkových karoserií), poté už model vyčerpal svůj potenciál a potřeboval náhradu. Tou se stal Silver Shadow, první rolls se samonosnou karoserií, představený v polovině 60. let.

Den s rollsem pomalu končí. Jsem moc rád, že jsem mohl okusit požitky tehdejšího vrcholného luxusu, osahat si volant, interiér, prozkoumat, kde všude jsou popelníčky, jak se vyklápějí stolky, zjistit, jak vypadám v zrcadle a kolik se toho vejde do kufru. A hlavně se projet, zažít pocit z plynulé, naprosto pohodlné jízdy. Šofér si musí zvyknout na těžkopádnost a nepřilíš akční reakce, ale rolls naštěstí umí kouzlit, takže uvolní svou posádku, a jelikož ta přestane spěchat, může z klidu a vůně nádherného interiéru pozorovat poklidně se posunující krajinu za oknem. Co by mi tak mohlo utéci? Svět se přece nezastaví, když do cíle přijedeme později...

TEXT František Vahala
FOTO Ondřej Kroutil

Ano, tak tady se cítím velmi dobře. Rychle jsem si vzpomněl, jak se chovat v lepší společnosti!

Ideální pro bohaté narcisy - na každé straně interiéru máte k dispozici toto luxusní zrcátko.

Popelníčky nechybí, ale stolečky jsou trochu nakřivo, takže jsem byl nucen sklenku s koňakem za jízdy držet v ruce - neodpusťitelné!

Velikost kufru považují vzhledem k určenému vozu za zcela dostačující. Vejde se sem dost luxusních kufříků či několik sad golfových holí.